

въ 1885 год. по образеца на в. *Зорница*, нарѣченъ в. за полезни знания. Той почнѣ да излиза веднѣжъ въ недѣлята прѣзъ мѣс. ап. 1885 г. подъ редакцията на Илия Иовчевъ до 14 брой, отсѣтяѣ въ него сж работили разни лица по покана отъ Г. Димитровъ, ступанинъ на „Н.“ — Този вѣстникъ излизаше на 4 стр., folio, три стѣлбца. Той се занимаваше съ политика, а общественнитѣ въпроси ги засегваше само пхтьомъ.

Калкото за нѣкакъвъ си други *Народъ*, излизалъ въ Свищовъ, ний непоменевами нищо, защото толкозъ знаемъ за него. А понеже знаемъ, и виждали сме, и загубили сме нѣколко минути да прочетемъ нѣколко реда отъ него — ще поменемъ за в. **Кокоска** (1884 г.) напоследнѣно **Птица** (1894 г.) основанъ по едно болѣзненно вдѣхновение свихе отъ Г. Паподополу (Поповъ и Попотичий тоже, родомъ отъ Пещера) и писанъ на единъ чудовещенъ и смѣхурливъ ужъ езикъ и съ таквъ съдържание. Името му бѣше и характеристиката. Както отъ *Кокоска*, така и отъ „Птица“ сж излѣзли по два три броя.

Южна България бѣше честита да има и нѣколко солидни периодически списания. Ний не можемъ да не се спрѣмъ върху тѣхъ за да кажемъ макаръ по-нѣколко думи за всѣко отдѣлно.

Прѣди всичко за **Наука**. Това периодическо списание се основа въ 1881 г. и почнѣ да излиза прѣзъ мѣс. априлий, форматъ 8-на, печ. коли шестъ, годишенъ абонаментъ 4 нови рубли въ областта, а извънъ—5. Редактори на „Наука“ бѣхъ: И. Вазовъ, К. Величковъ, П. Наботковъ, Ив. Саллабашевъ и С. С. Бобчевъ. Издаваше се списанието отъ едно „Научно Книжно Дружество,“ на което румелийската дирекция на народното просвѣщение даваше една малка, за да не кажемъ нищожна, субсидийка. Программата на *Наука* бѣше: а) книжни-на (повѣсти, разкази, стихотворения и народни умотворения); б) наука — статии по естествознанието, математическитѣ и социални науки; в) училищенъ отдѣлъ; г) критика и библиография; д) вѣнкашенъ и вжтрѣшенъ прѣгледъ.

Въ сп. *Наука* се появи за първи пхть беллетристически талантъ на нашия поетъ Вазова. Не само той се появи, но се и разви: той блѣснѣ въ всичката си мощъ. Расказитѣ и очеркитѣ на Вазова: „Неотдавна,“ „Митрофанъ,“ „Хаджи Ахилъ,“ „Единъ кхтъ отъ Стара Планина“ „Немили-недраги“ и пр. се четохъ у насъ съ вѣсторгъ и се прѣведохъ на чуждитѣ, особено славянски, язици.